

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Ioviani Pontani. De Aspiratione Libri duo. Charon
Dialogus. Antonivs Dialogus. Activs Dialogus. Aegidivs
Dialogus. Asinvs Dialogus. De Sermone Libri Sex. Belli,
Qvod Ferdinandvs Senior ...**

Pontano, Giovanni Giovano

Venetiis, 1519

Svppativs. Herricvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12960

te homine hoc Urbanus. Videbitis quod loquendi principium ad-
nitiens dabit.

SVPPATIVS. HERRICVS.

T SAPERE uos & corde uti quàm cordatissime
iubeo. HER. At nos ualentissimi capitis hominem,
oppido ualentem aduenisse gaudemus. SV P. Est ne
hic Pudericus meus? O' desideratissimum mihi ami-
cum. ut cordate. HER. Satis quidem cum corde recte, cum capite ta-
men parum sane, de abscissu enim uix utor oculis, amicissimum ta-
men, ac sapientissimum hominem libentissime & uideo et alloquor.
SV P. Cui cum corde bene est, huic ualetudo nisi secunda esse non
potest. HER. Vnde bone? SV P. A' sapientibus quaeritandis. Fui
Senæ studiorum fama ductus. ibi mirificum hoc uidi, in maximo
populo, in urbe quam ipsi ueterem agnominant, uix unum, atq; al-
terum senem esse, qui autem Rempublicam administrarent, plerosq;
adolescentulos esse, adeo uetus Sena uix quicquam habet quod seni-
le dicat. Fui Pis, urbe tum antiqua, tum græca ut uolunt, ibi senes
plurimos, omnes quidem corio, cordi deditum esse neminem, quem
enim cordatum apud eos inuenies qui domesticas ob se ditiones, cui-
liaq; odia tantam tam breui Rempublicam amiserunt? Hinc Lucam
concessi, quorum hominum Deum cum tam crasso capite animaduer-
tissimam, coniecturam coepi, nihil nisi crasse sapere Lucensem populum
posse. Præterea inde profectus quo mortales multi conuenerant) festus
enim dies erat) ciues, incolas, aduenas, ita in cingulū illud Diuæ ma-
tris intentos uidi cunctos, uti confestim inde abierim. Quæ enim sca-
bies superstitione scabiosior? Veni post Florentiam, in qua quod mu-
lieres formæ nimium studerent, quosdam ab ijs aliquantulo alienio-
res animaduerti. Vna mihi ciuitatis eius mirum in modum discipli-
na placuit, quod singulis in domibus singulas stateras uidebam ap-
pensas, eos autem qui magistratus gererent, duplici etiam statere uti,
altera enim ciuitatis, altera Italiæ res expendunt. Hinc Bononiā
cum uenissim uinum illic sapientem inueni neminem, Mortuos uero
multos, eosq; in catenis habitos. Calliæ citerioris urbes uidi tantum,
quæ quod Tyrannis seruirent, quomodo sapientem in illis quære-
rem? Tamen animaduerti pullulare aliquando apud eas sapientiam
coepisse, Consueisse enim Tyrannos à popularibus occidi, libertatem
uero retinere diutius ciues nescire. V olui uidere Genuam, quam ubi
uidi, Diū boni belluam illam multorum caput uidi. Annus ipse neq;

tam uariis, neq; adeo mutabilis quàm Genuensium ciuium sunt in-
genia. Vnde secunda navigatione usus, atque in Telamonis portum
delatus, animaduerti tertium quoddà illic hominum genus esse phy-
sicas ipsis ignotum. Nam cum hominum aliū uiuū, aliū mortuū dican-
tur, qui Telamone agunt, eos nec uiuis nec mortuis annumerandos
censeo. Fugisti statim laruarum gregem, ac Zephyro spirante Romam
denuctus, ibi biduum egit tum monimentis ueterum cognoscendis,
tum sacris perscrutandis. Tertio die, dum sapientem quæro, uenio
ad Floram, præter Popinones, Lenones, Ganeones, uix illic uideo
alios. Venio ad pontem, omnia inuenio plena feneratorum. Eo late-
ranum soli ibi coqui, solæ tabernæ meritoriae, perrecto diuersa urbis
loca, regiones Angiportus, compita, greges, cuiusq; modi generis homi-
num, incompoti passim obuiam fiunt, omnes ut mihi uidebantur
uentri dediti. Dum sic per urbem uagor, duo maxime periculosa con-
tigere, nam & meretricum manus uix euasi, pallio etiā timens, & sa-
cerdotum mulabus pene subtritus sum, quorum uitam, mores, institu-
ta dū nouisse curo, inuenio ex his non paucos, quos reliquis mortali-
bus ad omnem uitæ partē optime agendā exemplū iure statuas, quos-
dam tamen quos uere dicas nihil nisi uoluptatem quærere, eāq; solā
sequi. Captus itaq; fama unius, atq; alterius sacerdotis, dū eos quæ-
rito, factus est mihi obuiam literator q me pugnis male habuit, cum
inter loquendū excidisset ut dicere, oco illic marcescere homines qd
huiusmodi uerba splendescō, tabesco, liqueco, casum illū respuant,
ac dum Ciceronem testem adduco,

- » Nihil est quod non splendescat oratione, Dum Virgilium
- » Cera liquecit uno eodemq; igni
- » Et molli paulatim flauescit campus Arista,
Dum Columellam, multa sunt ut dixi, quæ ne glegentia exolescāt.
Dum etiam Plinium. Igne spissatur, humorem feruescit, ille in
irā ac iurgia prorumpens, miseris me modis habuit. Ego satis ha-
bui incolumi pallio inde me proripere. Itaq; dum Romæ sapientem
quæro, mercedem hæc accipio. Illud etiam q incommodissime accidit,
quod dum ab hoc literatore uix me auello, in alterum incidi, cui per
conctanti, iniuriam ne aliquam accepißem, quod uideret male me fuif-
se acceptum, cum responderem, insignem me a grammatico iniuriam
passum, q rectissime inquit grammaticus ille. Quid malum? non te
pudet senem loqui latine nescire? ubi tu gentium reperisti, iniuriam
patior? Atqui, inquam, apud Ciceronem in Philippica tertia, Ae-
quo animo belli patitur iniuriam, dummodo repellat periculum

feruitutis, Et in Lælio Is in culpa sit qui faciat, non qui patia-
tur iniuriam. Hoc uis dicto, quod is iam pugnus stringeret, dedi me
in pedes, ac Roma egressus, Velitras q̄ citatissimo gradu petij, Ex
eoq; decretum est mihi ualere sapientem sinere. HER. Cur obsecro
trans Alpes non profectus? SV P. quod scirem Gallos maxime
stolidos esse, corpusq; curare, magis quam animum colere, Regemq;
eorum quāuis splendidissimum tam breui tamen uestitu incedere ut
pudenda non uellet, ac si Cynicorum sectator sit institutorum. HER.
Satis magna causa. Hispanias uero adire quæ te ratio uetuit, ubi
genus hominum acre, atq; ingeniosum? SV P. Ne dum sapientem
quæro in piratas inciderem remōq; adijcerer, neq; enim tam Sialia
tritici, q̄ prædonum Hispania ferax est. HER. Venetias cur non
uisisti, q̄ sapientium urbē sunt qui dicere audeant? SV P. Destina
ueram animo ultimam hāc petere, plusculumq; illic temporis agere,
Dum mores ciuitatis, dum ciuium ingenia, leges, ritus, Reip. tempera-
tionem noscerem, et fama quidem acceperam senes illic moderari.
Nec me deterruit, quod elatissimi mortaliū dicuntur omnium, sed
quod ut dixi, decretum est mihi posthac meas tantum res agere, nec me
grammaticis credere, quos audio ibi regnare, quosq; malo meo fāto
genitor scio, neq; enim Romæ solum, sed Velitris, sed Terracænæ pes-
sime ab illis habitus, atq; acceptus sum. At uidete obsecro quam ob cau-
sam. A dieram medicum sciscitaturus an distillationi frictio esset uti-
lis. Aderat forte grammaticus audacia tam importuna ut responde-
re medicum non passus, obiurgare me statim cœperit quod frictio
non frictio diceretur, nomina enim quæ a primæ coniugationis uer-
bis deducerentur, supinum habentibus in itum uel in ctum, præter
cæterorum uerborum legem exire in atio, non in itio, nec in ctio,
itaq; frictio non frictio dicendum esse. O' bone inquam uerba-
lia in io, aut a supinis ipsis, aut a genitiuis participiorum præteri-
ti temporis fiunt, quæ ab ipsis ducuntur supinis, ut Oratus orati,
oratio, Auditus auditi, auditio, Auctus aucti, auctio, profectus
profecti, profectio, Largitus largiti, largitio. Quo'arct nomina de-
ducta a uerbis supini positionem habentibus in ctum, cuiuscunq;
sint coniugationis in ctio exeunt, non in atio ut perfectum per-
fectio, non perfectatio, Distractum distractio, Lectum lectio, Actum
actio, sanctum sanctio, nec aliter, sic frictum frictio, non fri-
ctio, nam ex internetio ut quidam uolunt C littera dem-
pta est suauioris soni gratia. Simili modo sectum sectio, non sectio.

Sic Caesar, sic Quintilianus sectionem, non sectionem, Et Plinius
 Celsusq; frictionem non fricationem dixere, nec te moueat explica-
 tio & uetatio, quorum supina in ctum non exeunt, quare ne te li-
 brariorum imperitia decipiat uide. Dij boni ac si non uerba hæc,
 sed uerbera fuissent, Ita in me irrui, ut nisi medicus quiq; ciues ade-
 rant ab illius me unguibus eripuissent, actum de Suppatis tuo fuerit.
 Vide pallium confectum, & faciem dissectam uide, cum Vrsus, Leo-
 ne ue, nō cum homine mihi esse rem putauit. Grammatico ab alio tum-
 dum supercilium fero, ac bene mecum actum puto, quod non ex eo
 pugno oculum amiserim. At quam ob causam? quod affirmarem post
 negandi aduerbium licere etiam copulationem ponere, quæ negatio-
 nem ipsam redderet, exemplo Caesaris commentario septimo. Tanto
 » accepto incommodo neq; se in occultum abdiderat, & conspectum
 » multitudinis fugerat. Item quod in conspectu omnium res gereba-
 » tur, neq; tegi ac turpiter celari poterat. Licere item dicere e contra-
 » rio, autoritate eiusdem Caesaris eodem commentario. Ut reliquo-
 » rum Imperatorum res aduersæ autoritatem minuant, sic huius e con-
 » trario dignitas incommodo accepto indies augebatur. Necnon uer-
 » bis significo, addo, & peto, accusandi, casus loco, casum auferendi
 » cum præpositione apponere autoritate Caesaris eiusdem, commenta-
 » rio eodem dicentis, Conclamare & significare de fuga Romanis cœ-
 » perunt, Et quinto commentario. Addunt etiam de Sabini morte.
 » Item de suis priuatis rebus ab eo petere cœperunt. Quinetiam no-
 » men unus una unum plurali numero licere etiam adiungere nomi-
 » nibus quæ singularem numerum haberent, quod Caesar etiam face-
 » ret commentario primo. Animaduertit Caesar unus ex omnibus sequa-
 » nos, nihil earum rerum facere quas ceteri facerent, sed tristes capi-
 » te demisso terram intueri. Commentario quarto. Sese unis Suenis
 » concedere, quibus ne dii quidem immortales pares esse possint. Com-
 » mentario sexto. Erant Menapij propinqui Eburonum finibus per-
 » petuis paludibus siluisq; muniti, qui uni e Gallia de pace ad Cæ-
 » sarem legatos nunquam miserant. Cicero tertio rhetoricorum. Du-
 » plices igitur similitudines esse debent, Vnæ rerum, alteræ uerborum.
 » Latine etiam dici quinam & quisq; de duobus, non aliter quàm
 » uter & uterq; exemplo Caesaris qui ait, Commentario quinto. Erant
 » in ea legione fortissimi uiri Centuriones qui primis ordinibus appro-
 » pinquarent Titus Pullo, & Lutius Vorenus. hi perpetuas controuer-
 » sias inter se habebant quinam anteferretur, Et commentario septimo,
 » cum de controuersia Conuictolitanis & Coti Heduorum mentio-

nem faciens inquit, suas cuiusq; eorum clientelas. Quintilianus libro decimo. nam Macer & Lucretius legendi quidem, sed non ut prætor id est ut corpus eloquentiæ faciant, Elegantes in sua quisq; materia, sed alter humilis, alter difficilis. primum quoq; diem recte di ci commentario quarto docet Cæsar. Milites nostri pristini diei perfidia incitati in castra irruerunt. Quinetiam utraq; et utraq; numero plurali, exemplo maiorum romane dici de ijs quæ duo duæ ne tantum essent, aut singulari numero proferentur. Sallustius in Catilinario, Agitabatur magis magisq; indies animus ferox inopia rei familiaris, & conscientia scelerum, Quæ utraq; his artibus auxerat quas supra memoravi. Cæsar commentario primo. duæ fuerunt Ariovisti uxores, una Sueva natione quam domo secum duxerat. altera Norica Regis Boctionis soror quam in Galliam duxerat à fratre missam, utraq; in ea pugna perierunt. Inique etiam accusari Lactantium qui dixerit, maxime tamen Erythrea quæ celebrior & nobilior inter cæteras habetur, Cum Cæsar dicat Commentario quarto, ad alteram partem succedunt Vbij, quorum fuit civitas ampla & florens uti est captus Germanorum, qui paulo sunt eiusdem generis etiam cæteris humaniores, propterea quod Rhenum attingunt. & Plinius ad Gallum. terra malignior cæteris, hac non deterior. & ad Caninium. Quo in certamine puer quidam audentior cæteris in ulteriora tendebat, Ita q; permixtum esse uti comparatione etiam ad eos qui sunt complures eiusdem generis. Falso etiam tradi quod instruo puerum, aut instruit magister discipulum latine non dicatur, cum libro primo Quintilianus dicat, quæ non eorum modo scientia, quibus quidam nomen artis dederunt studiosos instruat, & ut sic dixerim ius ipsum rhetorices interpretetur, sed alere facundiam, vires augere eloquentiæ possit. Item libro secundo. Ita ipse quoq; historiæ atq; etiam magis orationum lectione susceptos à se discipulos instruxerit. Non minus falso etiam præcipi, quod substantivis gerundium tantum, non infinitivum addendum fit. cum Cæsar dicat commentario septimo, prius quàm munitiones ab Romanis perficiantur, consilium capit omnem à se equitatum noctu dimittere. Cicero tertio rhetoricorum. Tempus est ad cæteras partes rhetoriæ orationis proficisci Sallustius in Catilinario. Non fuit mihi consilium se cordia, atq; desidia bonum otium conterere. Quinetiam ineptissime sentire eos qui negent latine dici, non habeo plus uno prædio, Cum dicat Quintilianus libro tertio. Simplex autem causa, etiam si varie defenditur, non potest habere plus uno de quo pronuntietur, atq; inde erit

ANTONIUS

Statu causa. Item. Ideoq; in eo statum esse iudicabo. quod dicerem, si mihi plus q̄ unum dicere non liceret. Quæ q̄ moleste bonus hic grammaticus tulerit, meum hoc superaliū docet. An tibi uideor grā maticorum furij amplius obiectandus? Faciant posthac igitur sapientes, dum a grammaticis me in libertatem uindicem. Fundis Hytrijq; fuere mihi res aliquanto quietiores, ubi ne dum literatores, nullos quidem literatos inuenio, quippe cum oppidani non urbanam colant, sed uillaticam palladē omnes enim oleo dediti sunt. Post Caietam ingressus obuiam habui mulierculam, quæ me blande appellatum, deq; uia fessum, ad umbram inuitauit, frigidamq; qua me pluerē uitreo q̄ conspicatissimo protulit. Delectauit me familiaritas, coepitq; de patria, deq; re familiari p̄cunctari, cū statim puella non inhonesta facie, nigricantem gallinam ac nouē simul oua detulit, quæ die ueneris nata esse diceret. Nec multo post uenit ancillula cum anaticulo, & albo filo. abire ambas iussit redituras accensis facibus, tertium eum lunæ diem esse admonens, atq; ad me conuersa. Ex quo, inquit, uirum amisi, cum mihi nihil moriens reliquisset quæstum fice re hunc coepi. & profecto Caietana mulieres cum sint superstiosulæ satis commode hinc uictitarem ni fratres quidam prouentum interaperent, dum somnia coniungunt, dum iras Deorum uenditant, dū uiros nubilibus, mares grauidis, prole sterilibus promittunt, quodq; sceleratissimum duco, quia Caietana plebecula, piscatui pleraq; dedita est, noctu ad plebeiorum uxores domum uētitant, quas interdum per speciem religionis in templo audiunt. Ac ne decipiare hospes quam uidisti ancillulam, ea heræ iussu quæ grauida ē fraterculo est, ad me consulendam uenit, quæ prior uenerat puella sponsum habebat, cuius forma captus bonus nescio quis Deoq; peratrus fraterculus suis artibus seductum, induere cucullum suasisit, ac nūc secum habet in cellula. Improbe inquam factum, sed tu uelim ne fratres in te commoneas, quos uideam in Italiae urbibus regnare. Tum illa, desine timere obsecro. Nam ex quo iuuenula eram, conuentus custodem cognoui, ac ni fallor, Is est quem huc uenientem conspicaris, Confestimq; hoc dicto domum ingrediens me ualere iussit. Ab eo inde ad mare, gregem illic piscatorum inuenio, ac dum singulos contemplor, optimos quosq; pisces seligi ab eis uideo. Quæro uenales ne habeāt, respondent asseruari fraterculis, seq; Deo illos uelle offerre. Tū ego mecum macti, inquam, pietate, adulteros tam delicate qui pascitis. eo hinc ad meritoriam, Cumq; inter prandendum repente in proximo muliercularum pugillatus exortus esset, harpyiarum uitare iras

constitui, meq; propter Vitruuij se pulcrum, Molam, quæ in formiano est litore, atq; inde Sueſſam contuli. Ibi mane in foro spectantem me scitulas puellas, cum bisferarum quasillis, mulier compellat eloquentia non vulgari, & quod palliatum uidebat postquam benigne salutaui, amabo, inquit, quàm tibi mores nostri placent? Credo admiraris scitulas has, Credo Platonis legis Rempu. quam si ciues nostri non omnia probant, uitam certe aliquanto liberiores non improbant. Hæ puellæ partim nuptæ, partim sponsæ, quædam etiam nondum uiris collocatæ sunt, Licet tamen cum ijs & iocari, & liberius etiam ludere, ne te igitur delictarum pudeat, blandulæ sunt, uirosq; ad se holorem, ac frugum gratia inuitant. cupiunt uedere, sic se ciuitatis nostræ mores habent, neq; enim uir bone ignoras probum, improbumq; pro locis, populis, nationibus iudicari, neq; tam naturam, quàm leges atq; instituta sequi, aliaq; alibi laudari. Quid multis? cœpit etiam de uirtutibus deq; Deo tandem differere. Ego uix auellere me ab ea potui, tandemq; digressus, notumq; mihi hominē percontatus, unde tantam mulier doctrinam hauisset, cum suspicerem tum rerum cognitionem, tum dicendi copiam, neq; inquit, nostra hæc, fabulosum illum musarū fontem hausit, sed Theologi linguam compluribus annis ore suo uersauit, neq; ut priscus ille Ennius in Parnaso somniauit, sed uigilans in toro atq; in Theologi complexibus cubuit. Ex huius ipsius lingua manat eloquentia tam suauis, ex ore theologi orat tam copiose, atq; inuoluntate, spiritum huic ille inspirauit roremq; instillauit, unde oratio eius spirat, stillatq; tam suauis. An igitur post hac Heruice habes quod aduersus institutionem edisseras? Vides quantum ars, quantum disciplina, quantum domestica cōsuetudo ualeat? Intellegis quantum doctorum familiaritas possit? Quanta in omni genere institutionis uis sit assuetudinis? mulierculam eloqui? femellam sapere? hoc est profecto cur contempta grammaticorum importunitate, libeat sapientem adhuc quærere. HER. O' gnaue, ac sapiens suppati scis quid de theologis his nostris sentiret Antonius, quando Sueſſanam istam tuam hauisset à Theologo eloquentiam cum scientia dicis, scis inquam quid de ijs sentiret Antonius, optime cum ipsis agi quod in claustris atq; in solitudine uiuant, quod plebecula uanas eorum disputationes non intellegat, fore enim si in publico uitam agerent, si eorum dissertationes notæ uulgo essent, uti sutores formulis, ferrarij malleolis, induſiarij forficibus inſectarentur. Primum quod minime castam agant uitam, deinde quod inaniſſimis de rebus ad insaniam differunt, ac si qui sunt

qui ueterem probatamq; theologiam sequuntur, contemptui eos habent. Verum si placet optime Suppati, relictis his, peregrinationem perficias oro, ac siquid Capuæ, siquid Auerse uideris, noueris, compereris, explicat. S V P. Capuam ingressus obuiū habui, q quod physicum profiteri me crederet, consuluit quid oculis maxime conferre ducerem. Respondi, si causidicum aduocatumq; nunquam uideris. Quid auribus? si nullam domi mulierem habueris. Quid stomacho, si nunquam in mensa cum sacerdote Cardinale acubueris? Cōsuluit quid item rei familiari multum prodesset. à Catalano mercatore nutuum non accipere. Quid ad uitæ tranquillitatem, aulas dominantium nunquam ingredi. Quod tempus minime esset utile. quod audiendo fratri francisco cui Hispano cognomen est, impenderetur. Hunc ego ubi uideo plura quoq; paratum quærere, quando, inquam faciendo itineri occupatus sum quæso nutuum mihi redde, et comite quo Neapolim usq; commodiore uti possim, edoce. Tum ille agrum inquit hunc nostrum peragranti, si bene tibi consultum uelis, lupum comitem adhibebis, neq; enim comite alio tot, tantorumq; molossorum rabiem euitaueris, atq; utinam unus tibi satis sit lupus. Atqui, inquam, meus hic asellus uni lupo satis non est. Egressus igitur Capua puerum, quod aliquantum de uia fessus esset, asino impositum præcedere cum iussissem, ipse post sequebar, nec multum uia progressus audio irrideri me à uiatoribus, ac fatuum dici quod senex ipse ac pannis inuolutus pedibus iter facerem, puerū firmis pedibus, atq; expeditum asino ante ducerem. Itaq; haud multo post cum iussissem puerum descendere, ipse asino uehi cœpi, nec ita multum itineris confeceram, Ecce qui me accusare cœpit, quod ualidis uiribus, puerum ætate tenera, atq; imbecilla, ire pedibus paterer, ipse asello ueherer. Equo statim, crimen ut auerterem descendi, bestiolamq; ducere capistro cœpi. nec multum ab Aversa aberam, ibi miris me modis, ab ijs, qui et ipsi oppidum petebant, meq; sequebantur condemnari, atq; ut ita dixerim, ex cathinnari sentio, quod cum puero una ferri asello commodissime possem, uacuum tamen illum atq; expeditum recte ducta rem, quibus ut satisfacerem ascendi cum puero asellum. uix autem oppidum intraram cum sublatis primo cathinnis, post etiam clamoribus intellego me à popularibus incessi. O' senem delirum, o' asellum miserrimum. Non corruit infelix sub tanta sarcina? non crepuit misellus? uidetis ne asinum asello uehi? sentitis quæ drupedem belluam, quàm bipes bellua est, non adeo quidem belluam esse? Deniq; pueri lapidibus me insectari cœpere. quibus instigatus

asinus

asinus currere cum coepisset, me cum puero una in lutum excussit, nec desuere qui pallio pedibus insultarent. Irrisus, contemptusque: luto sam urbem luto collitus transeo, nec iam Suppatius ab ijs, quibus essem cognitus sed Lutatius uocitabar. Atque hic quidem susceptæ ob quæritandum sapientem profectio, exitus ac finis fuit. Habes Herrice bone, ac uetus amice peregrinationis meæ rationem, quæ utinam Antonio nostro cognita esse posset. Verum cum illo melius actum est, quod solutus humanis curis, inter beatos nunc agit, nec de sapientia ulterius sollicitus est, cuius me studium ut intellexisti ad Asinum redegit, tibi que persuadeas uelim, multos diuites, non paucos doctos recte dici, et quidem esse, sapientem autem neminem. Quæ de re post etiam plura. Nunc Pontanum nostrum ut uisam co, quem Capuanam ingressus dextrum crus fregisse accepi, atque e' dolo re uehementer laborare.

HOSPES. COMPATER. LV=
CIVS FILIVS.

V L T A Quidem a' Siculis meis audio de Pontano prædicari, eiusque in primis facilitatem, atque mansuetudinem laudant, cuperemque illum nosse, atque alloqui, ac per familiarem aliquem aditum ad eum habere, sed lenito dolore, qui dum crudior est, non tam facile uisitationem admittit. Interim contentus ero, quæ facie sit nouisse. COM. Bona et recta statura, fronte lata, caluo capite, supercilijs demissioribus, acuto naso, glaucis oculis, mento promissiori, macilentis malis, producta ceruice, ore modico, colore rufo, adolescens tamen perpalluit, reliquo corpore quadrato. Vnum nunc illi male contigit, nobis amicis non incommode, quod pede altero debilior cum sit factus, in deambulationibus remissior futurus est. Sed bene habet, eius filiulus domo egreditur, quem compellasse non iniucundum fuerit, cum sit bona et læta indole, atque, ut uideo, ad nos uenit. Luciole quid agit pater? L V C. Cum matre litigat. Accessit ad eum adolescentulus cum mandatis, putat illum mater missum a pellice. eam uociferantem, quo magis ridet pater, eo uehementius irritat. ego e' cubiculo me proripui, atque eo libentius quod sacerdos ad eum ingressus est, uult enim mater sacerdoti se ut purget, ac peccata nudet, rem sane importunam, sat enim scio matrem, et sua et patris peccata nudius tertius sacerdoti ordine aperuisse. Nam cum ipse ad confitentis ma